

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **Ing. J. H., CSc.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. března 2018, č. j. KUKHK-15076/UP/2017/Bk,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Vrchlabí (dále také jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 9. 3. 2017, sp. zn.: výst. 8106/2015/P, č. j.: SÚ/8106/2015-12, zamítl žalobcovu žádost o vydání dodatečného povolení stavby „stavba pro zemědělství – srub“ na pozemku p. č. x v k. ú. x (dále jen také „Stavba“).

2. K odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím sice změnil rozhodnutí, ale jednalo se pouze o formální úpravu výroku, v ostatním zůstalo prvoinstanční správní rozhodnutí nezměněno. Podstata výsledku stavebního řízení se tedy nezměnila – žádost žalobce o dodatečné povolení Stavby byla zamítnuta.

II. Obsah žaloby

3. Toto rozhodnutí napadl žalobce včas podanou žalobou, neboť se cítí tímto rozhodnutím zkrácen na svých právech.
4. Žalobce uvedl, že dodatečné schválení Stavby bylo zamítnuto s odkazem na ustanovení § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jelikož bylo vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje vyhovět žádosti. Jedná se o závazné stanovisko ze dne 23. března 2016, č. j. KRNPAP 01172/2016 (dále jen „Závazné stanovisko KRNPAP“), které bylo potvrzeno stanoviskem Ministerstva životního prostředí č. j. 794/550/17-Ka, 32625/ENV/17 ze dne 29. června 2017 (dále jen „Stanovisko MŽP“). Právě přezkoumání Závazného stanoviska KRNPAP a Stanoviska MŽP se žalobce domáhá, protože si je vědom, že závazným stanoviskem je stavební úřad absolutně vázán. Závaznost Závazného stanoviska KRNPAP ve stavebním řízení umožnila odtržení správních aktů jak od jejich předmětné věcnosti, tak od smyslu a účelnosti právních norem v neprospěch žalobce.
5. Žalobce pokračoval tím, že je výlučným vlastníkem pozemků p. č. x, x, x a st. p. č. x; všechny zapsány v katastrálním území x, u katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, na LV č. x. V rámci předmětné věci je významný pozemek p. č. x (dále jen „Pozemek“), jehož součástí je i Stavba, jež je předmětem správního řízení a jejíž dodatečné schválení bylo zamítnuto. V žádosti o dodatečné povolení ji žalobce definoval jako „stavba pro zemědělství – srub“. V Závazném stanovisku KRNPAP a v napadeném rozhodnutí byl však obviněn, že definice stavby je pouze účelová a skutečný účel stavby je odlišný. Dle žalobce se však takové tvrzení nezakládá na pravdě a je nepodložené. Skutečnosti, které v žádosti uvedl, jsou naopak dle jeho přesvědčení pravdivé a nijak nebyly ze strany KRNPAP, ani ze strany správních orgánů vyvráceny. Nebylo provedeno místní šetření, které by tvrzení obsažená v Závazném stanovisku KRNPAP podložila. Od května 2015 je stavba plně využívána pro potřeby související s pastvou ovcí.
6. Žalobce dále uvedl, že je starousedlík, který v dané oblasti žije celý svůj život a v symbióze s okolní přírodou zde hospodáří. Je pro něho proto velmi bolestné, když je obviňován, že stavbou srubu narušil krajinný ráz. Srub je velmi citlivě zasazen do okolní krajiny a je převyšován stromy, na rozdíl od jiných staveb v okolí. Závazné stanovisko KRNPAP obsahuje dle jeho názoru nepravdy – pozemek, na kterém stojí srub je reálně snosem, nikoli souvislou travnatou plochou (údaj v katastru nemovitostí neodpovídá skutečnému stavu). Do dnešního dne žalobce uklízí odpadky, které jsou součástí snosu. Svou činností neustále přispívá k čistotě přírody v dané oblasti. Podporou chovu ovcí a péčí o ně posiluje původně chovatelský ráz této lokality a biologicko-ekologickou rovnováhu krajiny narušovanou četnými projevy technizace.
7. Situačně se srub nachází mezi čističkou odpadních vod (64 m východně od srubu), technickým zařízením chalupy Jawa (64 m západně od srubu) a železným vrakem obrabečky sena (74 m severně od srubu). Obrabečka má téměř shodné rozměry jako srub, přesto její umístění KRNPAP nijak nevdá. Srub je také obklopen stavbami a technickými

zařízeními zcela architektonicky nezajímavými a z různého období. Je zcela účelné, pokud je v Závazném stanovisku KRNAP pracováno pouze s významnou kulturní dominantou kostela.

8. V návaznosti na část odůvodnění Závazného stanoviska KRNAP týkající se ohrožení chřástala polního žalobce uvedl, že ten postavením Stavby nedošel významné újmě. Za deset let, co Stavba stojí, se s ní sžil. V okolí se chová zcela sebejistě a žalobce dbá na to, aby byla zachována vzájemná symbióza, o čemž svědčí i skutečnost, že chřástal polní místo neopustil. Žalobce nevytváří nadměrný hluk ani umělé světlo způsobilé rušit zvířectvo.
9. Žalobce dále odkázal na Vyhodnocení vlivů změny č. 2 Územního plánu x na udržitelný rozvoj území z prosince 2014, v němž se konstatuje, že Správa KRNAP vyloučila (stanovisko č. j. KRNAP 02544/2014 ze dne 7. května 2014) významný vliv navrhované změny na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost Evropsky významné lokality (EVL) Krkonoše nebo Ptačí oblasti (PO) Krkonoše. Z odůvodnění tohoto materiálu citoval: „Pro řešenou parcelu o velikosti 509 m² je podle zadání změny č. 2 požadována max. zastavitelnost 7 % a zastavitelná plocha pro stavbu pro rodinnou rekreaci max. 30 m². Tyto regulativy řádově odpovídají objektu, který na parcele již bez řádného povolení stojí a který zabírá cca 25 m². V podstatě jde tedy o legalizaci stávajícího objektu bez možnosti využít parcelu v budoucnosti pro stavbu dalších objektů. Stávající objekt navíc nestojí na stanovišti horských sečených luk, ale na remízku, který s ním sousedí. K objektu nevede žádná přístupová cesta a nesouvisí s ním žádné další zpevněné plochy. Vymezením návrhové plochy, výstavbou objektu a jeho provozem nedojde k vyhubení chřástala polního, ale pouze k omezení jeho životního prostoru. Tento zásah však není natolik zásadní, aby nebyl vyloučen významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL Krkonoše nebo PO Krkonoše.“
10. Vliv na výskyt chřástala polního vyloučilo dle žalobce i Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 2 Územního plánu x na životní prostředí z prosince 2014.
11. Žalobce je názoru, že v Závazném stanovisku KRNAP došlo k účelnému odchýlení od předchozích zjištění a stanovisek. Z toho důvodu byl závěr Závazného stanoviska KRNAP nepředvídatelný, což činí nepředvídatelným i samotné rozhodnutí, proti němuž směřuje žaloba.
12. Žalobce zopakoval, že jako osoba pevně spjatá s okolní přírodou dbá na ochranu lidové architektury. Srub, jenž je předmětem správního řízení, mu slouží k obhospodařování místní krajiny a nahradil zaniklou kůlnu. Místo, kde stála kůlna, která byla sesuvem půdy v roce 2003 zničena, rekultivoval.
13. Nepravdami obsaženými v Závazném stanovisku KRNAP měly dle mínění žalobce správní orgány dojít k nesprávným skutkovým zjištěním. Nesouhlas obsažený v Závazném stanovisku KRNAP měl za následek, že stavební úřad ani nezjišťoval celkový skutkový stav a pouze na základě Závazného stanoviska KRNAP zamítl žádost. Přitom ve správním řízení vyvrátil tvrzení, že Stavba je v rozporu s územním plánem x. Závazné stanovisko KRNAP považuje za neobjektivní, nebyl zjištěn řádně skutkový stav a v důsledku toho došlo k nesprávnému rozhodnutí ve věci.
14. Proto žalobce navrhl, aby krajský soud zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak jemu předcházející rozhodnutí stavebního úřadu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný k žalobě uvedl, že pokud snad žalobce napadá skutečnost, že změnil výrok prvoinstančního správního rozhodnutí v tom směru, že se jeho žádost zamítá podle ustanovení § 149 odst. 3 správního řádu, pak dle žalovaného nemohla tato skutečnost způsobit zkrácení práv žalobce, neboť žalovaný vycházel z téhož posouzení věci, opíral se o tytéž skutečnosti a podklady jako stavební úřad a ve svém rozhodnutí pouze zohlednil právní ustanovení, které na věc konkrétně dopadá. I při užití odpovídajícího právního ustanovení již v prvoinstančním řízení by výsledek řízení byl totožný.
16. Dále žalovaný konstatoval, že informoval účastníky řízení ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.
17. Pokud se týká obsahu žaloby směřující do Závazného stanoviska KRNAP, odkázal na stranu 10 až 14 žalovaného rozhodnutí.
18. Dle svého přesvědčení se se všemi odvolacími námitkami v odůvodnění žalovaného rozhodnutí vypořádal. Správní úvahy, které žalovaného k jeho vydání vedly, jsou rovněž popsány v jeho odůvodnění, na jeho obsah žalovaný plně odkázal.
19. Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Jednání soudu

20. Při jednání soudu dne 19. 5. 2020 žalobce k věci dodal, že namítá zejména ignoranci skutečného stavu věci. Například chřástala polního daná stavba nijak neruší, naopak žalobce je přikrmuje. Pozemek pod stavbou býval smetištěm, dodnes z něho odváží nashromážděný materiál. Podle něj dochází ze strany Správy KRNAP k hrubému zkreslení skutečnosti. Naopak jsou vyzdvihovány a upřednostňovány normy KRNAP, ale jde v podstatě dle jeho názoru o pouhou abstrakci, která nemá v realitě opodstatnění. Vždycky tvrdil, že pokud ve věci nebude vypracován nějaký nezávislý znalecký posudek, nemůže být spravedlivě posouzena.
21. Pokud jde o žalobní tvrzení, že ve správním řízení vyvrátil, že stavba srubu je v rozporu s Územním plánem x, uvedl, že v minulosti se uvažovalo o tom, že se dané území stane územím zastavěným, podle něj jde o intravilán obce, a z této domněnky uvedené tvrzení vycházelo.
22. Žalovaný se z jednání omluvil.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

23. Krajský soud poté přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).
24. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
25. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce již 17. 6. 1994 učinil u stavebního úřadu ohlášení drobné stavby v místě dnešní Stavby – mělo se jednat o kolnu s dílnou. Již tehdy Správa KRNAP ve vyjádření ze dne 18. 7. 1994 s tímto závěrem projevila nesouhlas. K tomuto stanovisku se přiklonil i stavební úřad a přípisem ze dne 20. 7. 1994 sdělil žalobci, že s provedením této drobné stavby nesouhlasí.

26. Žalobce přesto v letech 2007 až 2010 Stavbu bez povolení realizoval.
27. Dne 14. 8. 2013 podala Správa KRNAP stavebnímu úřadu podnět k zahájení řízení o odstranění stavby. Řízení však bylo přerušeno poté, co dne 20. 9. 2013 podal žalobce žádost o dodatečné povolení stavby, kterou sám v žádosti a projektové dokumentaci označil jako „srub s využitím k rekreačním účelům“.
28. Protože v průběhu tohoto řízení vyšlo najevo, že umístění Stavby je v rozporu s Územním plánem x, inicioval žalobce u zastupitelstva obce zahájení příprav na změně č. 2 tohoto územního plánu. V rámci projednání této změny územního plánu vydala dne 7. 5. 2014 Správa KRNAP stanovisko dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v tehdejší znění. V něm vyloučila, že změna bude mít významný negativní vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL a PO Krkonoše.
29. Nutno ovšem již na tomto místě říci, že se jednalo o jediné stanovisko Správy KRNAP vydané v celé historii Stavby, které vyznělo ve prospěch žalobce.
30. Hned 9. 5. 2014 se totiž Správa KRNAP vyjádřila k návrhu zadání změny č. 2 Územního plánu x s tím, že umístění zastavitelné plochy do dané lokality je rušivé, problematické a s negativními dopady na předměty ochrany dané různými ustanoveními zákona o ochraně přírody a krajiny.
31. Dne 21. 11. 2014 vydala Správa KRNAP nesouhlasné závazné stanovisko č. j. KRNAP 07378/2014 v rámci řízení o dodatečném povolení Stavby.
32. Dne 15. 1. 2015 pak Správa KRNAP pod č. j. 08483/2014 vydala nesouhlasné stanovisko k návrhu změny č. 2 Územního plánu x. V důsledku toho obec x práce na přípravě uvedené změny svého územního plánu pozastavila.
33. Dne 23. 2. 2015 učinil žalobce u stavebního úřadu podání, v němž uvedl, že mění předmět žádosti ze dne 20. 9. 2013 a že nově bude předmětem žádosti o dodatečné povolení stavby „sруб na pozemku parc. č. x – stavba pro zemědělství“. Následně dne 29. 5. 2015 vzal uvedenou žádost zpět, stavební úřad tedy řízení o ní dne 7. 1. 2016 zastavil.
34. Dne 29. 5. 2015 podal žalobce u stavebního úřadu žádost o dodatečné povolení stavby, kterou značil jako „stavba pro zemědělství – srub“ na pozemku p. č. x v k. ú. x.
35. V průběhu řízení o této žádosti si stavební úřad obstaral v první řadě koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Vrchlabí ze dne 7. 4. 2016, č. j. KST-STAR/2013/2016. Tento materiál obsahuje i vyjádření Městského úřadu Vrchlabí, odboru rozvoje města a územního plánování, v němž upozorňuje, že dle platného Územního plánu x se pozemek p. č. x nachází mimo územním plánem vymezené zastavěné území i mimo vymezené zastavitelné plochy. A že tento pozemek se z hlediska funkčního využití nachází v nezastavitelné ploše – plochy přírodní-louky (NP).
36. Stavební úřad si dále opatřil Závazné stanovisko KRNAP ze dne 23. března 2016, v němž vyjádřila nesouhlas s dodatečným povolením Stavby.
37. V podrobnostech odkazuje krajský soud na obsahy obou uvedených stanovisek.
38. V návaznosti na shora uvedené podklady pak stavební úřad vydal dne 9. 3. 2017 rozhodnutí, sp. zn.: výst. 8106/2015/P, č. j.: SÚ/8106/2015-12, kterým žalobcovu žádost o dodatečné povolení Stavby zamítl (viz shora).

39. K odvolání žalobce si žalovaný ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal u Ministerstva životního prostředí, coby příslušného správního orgánu dle § 79 odst. 3 písm. r) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), posouzení Závazného stanoviska KRNAP.
40. Výsledek svého posouzení prezentovalo Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku ze dne 29. 6. 2017, č. j. 794/550/17-Ka, 32625/ENV/17. Posuzované Závazné stanovisko KRNAP potvrdilo. V podrobnostech odkazuje krajský soud opět na obsah Stanoviska MŽP.
41. Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.*
42. Podle § 129 odst. 3 věty první stavebního zákona *stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.*
43. Podle § 18 odst. 5 stavebního zákona *lze v nezastavěném území v souladu s jeho charakterem umísťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepší podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra. Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umísťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace výslovně nevylučuje.*
44. Podle § 149 odst. 1 správního řádu *závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu; správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.*
45. Podle § 149 odst. 3 správního řádu *jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.*
46. Podle § 149 odst. 4 správního řádu *jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.*
47. Podle § 44 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny *bez závazného stanoviska orgánu ochrany přírody nelze učinit ohlášení stavby, vydat územní rozhodnutí, územní souhlas, stavební povolení, rozhodnutí o změně užívání stavby, kolaudační souhlas, je-li spojen se*

změnou stavby, povolení k odstranění stavby či k provedení terénních úprav podle stavebního zákona, povolení k nakládání s vodami a k vodním dílům, povolení k některým činnostem či udělit souhlas podle vodního zákona na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti.

48. Krajský soud má na základě shora uvedeného za nesporné, že dle platného Územního plánu x (veřejně přístupný na www.oustrazne.cz) účinného od 16. 11. 2011 se Pozemek, na němž stojí Stavba, nachází mimo vymezené zastavěné území obce a rovněž mimo zastavitelné plochy. Je totiž funkčně zařazen jako nezastavitelná plocha – plochy přírodní-louky (NP). Jako za nepřípustné využití pozemků zařazených do tohoto druhu plochy územní plán považuje jakoukoliv novou výstavbu (viz také str. 7 prvoinstančního správního rozhodnutí). Dle zjištění stavebního úřadu pak obdobná právní situace platila i v době výstavby Stavby (roky 2007-2010), za účinnosti Územního sídelního plánu obcí x, x, x, který platil od 28. 4. 1983 do 1. 1. 2010 (viz str. 8 prvoinstančního rozhodnutí). Tyto skutečnosti nebyly žalobcem jakkoliv rozporovány.
49. Již jen s ohledem na uvedený regulativ Územního plánu x nemohla být žádost o dodatečné povolení Stavby úspěšná, a to právě s ohledem na znění § 129 odst. 3 věty první stavebního zákona a § 18 odst. 5 téhož zákona. Stavba je umístěna v rozporu s územně plánovací dokumentací, konkrétně v rozporu s Územním plánem x z důvodů shora uvedených. Ten totiž její umístění na Pozemku výslovně vylučuje. Již jen tento důvod sám o sobě by postačoval k zamítnutí žalobcovy žádosti o dodatečné povolení Stavby.
50. Té nebylo možno navíc vyhovět rovněž z toho důvodu, že rozhodnutí o dodatečném povolení Stavby bylo podmíněno souhlasným závazným stanoviskem příslušného orgánu ochrany přírody, v daném případě Správy KRNAP, protože Pozemek se nachází na území Krkonošského národního parku (§ 44 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny).
51. Protože Závazné stanovisko KRNAP bylo nesouhlasné, stavební úřad žádost žalobce o dodatečné povolení Stavby zamítl. Odvolací námitky žalobce pak směřovaly do obsahu Závazného stanoviska KRNAP. Žalovaný si proto vyžádal stanovisko k jeho vydání od Ministerstva životního prostředí. Jak již bylo shora uvedeno, Stanovisko MŽP je jako správné potvrdilo. Tento postup jak stavebního úřadu, tak žalovaného, byl plně v souladu se shora citovaným ustanovením § 149 správního řádu.
52. S ohledem na znění § 44 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny se totiž v posuzované věci jedná o případ, kdy zvláštní zákon předpokládá, že určité rozhodnutí může být vydáno pouze se souhlasem dotčeného orgánu. Žádný prostor pro rozhodující správní orgán k moderaci obsahu závazného stanoviska zde tedy nevzniká a je-li vydáno nesouhlasné stanovisko, žádosti vyhovět nelze. Tedy nesouhlasí-li dotčený správní orgán s vydáním příslušného rozhodnutí, je splněna podmínka dle § 149 odst. 3 správního řádu, takže správní orgán již neprovádí žádné dokazování ani zajišťování jiných podkladů pro rozhodnutí a žádost zamítne.
53. Této skutečnosti si byl ostatně vědom dobře i žalobce, který v žalobě vyjádřil respekt k tomuto faktu, ovšem z toho důvodu svoje žalobní tvrzení zaměřil právě proti Závaznému stanovisku KRNAP.
54. Závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu totiž nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl.

- 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s. (srovnej rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2001, č. j. 2 As 75/2009-113; dostupný na www.nssoud.cz).
55. Krajský soud tedy přistoupil k přezkumu zákonnosti a správnosti Závazného stanoviska KRNAP, potažmo Stanoviska MŽP, na jejichž obsah v podrobnostech, neboť je účastníkům řízení dobře znám, znovu odkazuje.
56. Nutno předeslat, že žalobní tvrzení směřovala takřka výhradně k obsahu Závazného stanoviska KRNAP, na obsah Stanoviska MŽP nereagovala. Na obě tato stanoviska je přitom nutno nazírat jako na jeden celek.
57. Dále krajský soud konstatuje, že žalobní tvrzení napadající uvedená závazná stanoviska zůstala ve velmi obecné rovině. Podstata žaloby (a potvrdilo se to i při jednání soudu) totiž spočívá v subjektivním pocitu žalobce, který má v dané lokalitě rekreační objekt, často tam pobývá a dobře ji dle svého přesvědčení zná, že existence jím nelegálně postavené Stavby žádné z hledisek vymezených zákonem o ochraně přírody a krajiny nenarušuje.
58. Jeho názory však zůstaly ve velmi obecné a laické rovině, nejsou způsobilé zvrátit odborné argumenty, které obsahuje Závazné stanovisko KRNAP. Správa KRNAP ve svém závazném stanovisku přezkoumatelným způsobem, velmi podrobně a odborným způsobem uvedla, proč s dodatečným povolením Stavby nesouhlasí, které aspekty chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny Stavba v dané lokalitě narušuje. Ať už se jedná o nevhodný zásah do krajinného rázu nebo o zásah do předmětu ochrany EVL Krkonoše a PO Krkonoše (konkrétně do jádrové zóny chrástala polního). S těmito závěry nemá krajský soud nejmenší důvod nesouhlasit, ostatně s žádnými konkrétními odbornými argumenty, které by tyto závěry vyvracely či relevantním způsobem zpochybnil, nepřišel ani žalobce. Tvrzení, že chrástal polní se v lokalitě nadále vyskytuje a žalobce jej dokonce přikrmuje, jimi býti nemohou. Stejně tak jsou irelevantní odkazy žalobce na výňatky z podkladů z roku 2014, které byly opatřeny v souvislosti se zmiňovanou přípravou změny č. 2 Územního plánu x. Tyto podklady jednak sloužily k jinému účelu, než Závazné stanovisko KRNAP, jednak je již dnes nelze považovat za aktuální, nebyly s to úspěšně odůvodnit ani připravovanou změnu daného územního plánu, ke které nakonec nedošlo.
59. Velmi podrobně se Správa KRNAP v závazném stanovisku také zabývala účelem a potřebností stavby. Žalobce se ohrazuje proti závěru, že definice Stavby je z jeho strany pouze účelová a skutečný účel stavby je odlišný. Tomu se ovšem nemůže příliš divit, pokud v roce 2013 v rámci první žádosti o dodatečné povolení on sám označil Stavbu jako srub s využitím k rekreačním účelům a v roce 2015, aniž by dle projektových dokumentací založených ve správním spise došlo k podstatnější stavební úpravě, jako srub pro zemědělství. I kdyby tomu tak ale reálně bylo, a Stavba byla používána zejména v souvislosti s chovem ovcí, Správa KRNAP v závazném stanovisku podrobně popsala, proč je pro žalobcem tvrzené zemědělské účely (tedy chov ovcí) zcela nadbytečná a postradatelná. Ani tyto závěry, byť ve svém důsledku pro posouzení věci nevýznamné, se žalobci nepodařilo věrohodně zpochybnit.
60. Pro jádro posuzovaného případu jsou pak nevýznamnými rovněž jeho tvrzení, že Pozemek není fakticky souvislou travnatou plochou, jak by měl dle jeho druhového určení v katastru nemovitostí být, ale snosem, jehož součástí byl i odpadní materiál,

který odklidil či odklízí. V reakci na to nutno dodat, že i Závazné stanovisko KRNAP a prvoinstanční správní rozhodnutí uvádějí, že Stavba se nachází ve III. zóně Krkonošského národního parku, fakticky na kamenném snosu, uprostřed luční enklávy. To není v zásadním rozporu s žalobcovým popisem Pozemku.

61. Žalobce pak zcela pomíjí obsah Stanoviska MŽP, který je v podstatě souladný s obsahem Závazného stanoviska KRNAP, v němž dotčený správní orgán znovu podrobně uvedl důvody, pro které s dodatečným povolením Stavby nelze vyslovit z pohledu orgánů ochrany přírody a krajiny souhlas. Krajský soud považuje za nadbytečné tyto závěry opakovat, dovoluje si pouze upozornit výslovně na tu pasáž, v níž je vysvětlena (a dlužno říci, že logicky a pochopitelně) existence stanoviska Správy KRNAP ze dne 7. 5. 2014 vydaného v rámci přípravy 2. změny Územního plánu x, které jako jediné vyznělo ve prospěch žalobce, resp. ve prospěch možného umístění Stavby v dané lokalitě. Krajský soud v návaznosti na toto vysvětlení dodává, že se z jeho pohledu jednalo o zřejmý exces, protože všechna předchozí a všechna následující vyjádření a stanoviska Správy KRNAP k umístění či dodatečnému povolení Stavby či ke změně Územního plánu x byla vždy zřetelně negativní. Žalobci tedy v důsledku uvedeného stanoviska nemohla vzniknout ani dobrá víra v to, že by snad Stavba mohla být někdy v budoucnu dodatečně povolena. V době vydání uvedeného stanoviska totiž již stála a hned dva dny poté vydala Správa KRNAP stanovisko nesouhlasné, které respektovalo její předchozí (a také následnou) názorovou linii.
62. Dle krajského soudu je tak z obsahu Závazného stanoviska KRNAP zřejmé, že je dotčený správní orgán učinil na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Ostatně byla to právě Správa KRNAP, která v roce 2013 podala podnět stavebnímu úřadu k zahájení řízení o odstranění Stavby. V následujících řízeních (viz shora) se pak ke Stavbě opakovaně vyjadřovala, není tedy důvodu pochybovat o tom, že je jejím pracovníkům reálný stav dané lokality velmi dobře znám.
63. Je tedy nedůvodná rovněž žalobcova výtku, že v řízení nebylo nařízeno místní šetření a že snad měl být vypracován nezávislý znalecký posudek, jak uvedl při jednání soudu. Za existence závazného stanoviska, které znemožnilo žádosti žalobce vyhovět, již stavební úřad nemusel v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu provádět žádné další dokazování.
64. Krajský soud proto uzavírá, že po přezkumu Závazného stanoviska KRNAP a Stanoviska MŽP ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. shledal tyto závazné podklady žalobou napadeného rozhodnutí zákonnými a správnými. Protože proti napadenému rozhodnutí (a ani proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí) žalobce v žalobě žádnou konkrétní námitku nevznesl (ty směřovaly výhradně proti uvedeným závazným podkladům), dospěl soud ke stejnému závěru i ohledně těchto rozhodnutí.
65. Krajský soud tedy žalobu neshledal důvodnou, a proto mu nezbylo, než ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

VI. Náklady řízení

66. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových

stránkách www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. května 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu